

Fælles fokus på medbestemmelse

Hvilke kompetencer kræver fremtiden for at et barn kan blive en voksen, som klarer sig godt? Meget tyder på, at vi endnu ikke kender de kompetencer, som det bliver godt at besidde. Hvilke funktioner kan overtages af robotter med kunstig intelligens, og hvordan arbejder man godt sammen med dem? Får håndværksfagene en renaissance, eller skal vi løse funktioner, som vi ikke har fantasi til at forestille os?

Fremtiden kræver voksne, som selv kan definere deres opgave, være innovative, finde på alternative løsninger og skifte spor undervejs. Hvis den type voksne skal bruges i fremtiden, hvordan skal vi så tilrettelægge læringen for børnene?

Vi har sat det som vores overordnede opgave, at vi vil bidrage til udviklingen af livsduelige mennesker, som kan bære sig selv og bidrage til fællesskabet. Derfor vil vi også give plads til en høj grad af engagement, forsøge at understøtte motivationen og give plads til aktiv deltagelse. I 2019 sætter hele Veng Skole & Børnehus spot på medbestemmelse bredt rundt i alle afdelinger: vuggestue, børnehave, skole, SFO og klub.

Selvfølgelig vil medbestemmelse komme forskelligt til udtryk, for der er stor forskel på, hvad man kan og skal have medbestemmelse i forhold til, når man er henholdsvis 1 og 13 år, og derfor har vi holdt flere pædagogiske aftener med personalet, som skal sætte pædagoger og lærere i stand til i fællesskab og enkeltvis at være afsøgende over for aktiviteter og undervisning, der indbyder til høj grad af medbestemmelse tilpasset alder og modenhed.

For det helt lille barn i vuggestuen kan det handle om at opleve, at de voksne fanger ens signaler, når der er

noget, man ikke bryder sig om – eller måske enormt gerne vil.

Et børnehavebarn kan blive stillet overfor reelle valg i forhold til udvalgte aktiviteter i løbet af en dag eller at opleve, at den voksne vil arbejde med og hjælpe med at finde svar, hvis man f.eks. spørger om hvilken sommerfugl, der er på legepladsen, eller hvordan en grævling, som den i bogen, bor.

Vi har brugt noget tid på at spørge skolebørnene om, hvad det betyder for dem, at være med til at bestemme i deres hverdag. De svarer, at det gør tingene sjovere, og at tiden i skolen går hurtigere. Altså tydelige tegn på motivation for opgaverne. Når vi spørger dem om, hvad de godt kunne tænke sig, at børnene skulle kunne bestemme mere om, er de utrolig realistiske. Der var ingen, der sagde ting som frikvarter hele dagen eller slik og film, derimod kunne de godt tænke sig at få indflydelse på emner, arbejdsmetoder og mere bevægelse i undervisningen. Meget relevante og positive ting, som det er oplagt for lærerne at arbejde videre med.

Når børnene om eftermiddagen går i SFO og klub, er det jo deres fritid, og de har faktisk ret vide rammer for, hvad de kan og må – her har opgaven for pædagogerne i høj grad handlet om at lade børnene få øje på dette store spillerum – og tilsvarende, hvad de kan bruge det til.

En væsentlig opgave, som også peger i retning af fremtiden, er, at vi lægger vægt på, at der er tale om MEDbestemmelse – det er altså ikke den enkelte, som kan træffe valg. Det vil altid være under hensyntagen og ofte sammen med fællesskabet. Jeg'tet skal have plads, men uden at det går ud over vi'et.